

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie T-817/17, Schokker/EASA;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd, po pierwsze, naruszył prawo, odrzucając skargę na podstawie, którą podniósł z urzędu oraz błędnie zakwalifikował jako „oczywistą”. Sąd naruszył w ten sposób art. 126 regulaminu postępowania oraz prawo do obrony wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, po drugie, że Sąd naruszył prawo, nie uznając za istotne skontrolowania powodów wycofania spornej oferty zatrudnienia, gdyż ofertę zatrudnienia można by w każdym wypadku cofnąć w każdej chwili i bez spełnienia żadnych warunków.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 19 kwietnia 2019 r. — eurocylinder systems AG/Hauptzollamt Hamburg

(Sprawa C-324/19)

(2019/C 255/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: eurocylinder systems AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 926/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽¹⁾ jest ważne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 262, s. 19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 23 kwietnia 2019 r. — Staatssecretaris van Financiën/X

(Sprawa C-331/19)

(2019/C 255/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: X

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w pkt 1 załącznika III do dyrektywy VAT 2006 ⁽¹⁾ pojęcie „środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi” należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽²⁾ z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego należy przez nie rozumieć jakiegokolwiek substancje lub produkty, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub których spożycia przez ludzi można się spodziewać?

Jeżeli odpowiedź na to pytanie jest przecząca, to jakie znaczenie należy nadać temu pojęciu?

- 2) Jeżeli produkty żywnościowe lub napoje nie mogą być uznane za środki spożywcze przeznaczone do spożycia przez ludzi, to według jakich kryteriów należy oceniać, czy produkty te można uznać za produkty zwykle przeznaczone do użytku jako dodatek lub substytut środków spożywczych?

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).
⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. 2002, L 31, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 25 kwietnia 2019 r. — SC Romenergo SA, Aris Capital SA/Autoritatea de Supraveghere Financiară

(Sprawa C-339/19)

(2019/C 255/28)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony

Wnosząca skargę kasacyjną: SC Romenergo SA, Aris Capital SA